

I sådanne tilfælde må Konkurrencestyrelsen således overlade gennemførelsen eller fortsættelsen af det pågældende indgreb til politiet.

I tilfælde, hvor mistanken opstår *under* gennemførelsen af det pågældende kontrolbesøg, vil Konkurrencestyrelsen have ret til at forblive på stedet for at sikre eventuelle beviser, indtil politiet når frem. I sådanne tilfælde vil det i øvrigt ofte være nødvendigt for politiet at gennemføre ransagning og beslaglæggelse »på øjemedet«, dvs. uden forinden at have indhentet retskendelse, jf. de nærmere regler i retsplejelovens kap. 73 og 74.

Det er i øvrigt i forarbejderne til bestemmelsen i § 9, stk. 1 (Folketingstidende 2003-04, tillæg A, side 3093) anført, at der ikke bør kunne opstå situationer, hvor en forvaltningsmyndighed er afskåret fra selv at tilvejebringe fornødne oplysninger mv., men hvor det materiale, der foreligger, samtidig er så generelt og ukonkret, at det ikke er muligt for politiet at vurdere, om der er grundlag for iværksættelse af straffeprocessuelle indgreb som f.eks. beslaglæggelse.

Det er på den baggrund det anførte sted i forarbejderne tilkendegivet, at den pågældende myndighed også i tilfælde, hvor en borger mv. med rimelig grund mistænkes for at have begået noget strafbart, er berettiget til at anvende sine beføjelser efter særlovgivningen med henblik på at fremskaffe oplysninger i det omfang, det må anses for nødvendigt for, at myndigheden kan vurdere, om der er tale om en sag, som bør overgives til politiet, og for, at politiet kan vurdere, om der – også ud fra ressourcemæssige hensyn – er fornødent grundlag for at iværksætte strafferetlig efterforskning (herunder beslaglæggelse mv.).

Det forudsættes derfor i forarbejderne, at myndigheden – f.eks. ved optælling af den pågældende virksomheds varer eller gennemgang af relevante regnskaber mv. – vil kunne tilvejebringe oplysninger, der gør det muligt nærmere at angive karakteren og omfanget af de forhold, som mistanken vedrører. Særligt vedrørende skatte- og afgiftsområdet anføres det i den forbindelse i forarbejderne, at skattemyndighederne – hvis det f.eks. i forbindelse med et kontrolbesøg i en virksomhed konstateres, at der sælges ulovligt importerede varer, og der i den forbindelse opstår mistanke om, at der foreligger en strafbar overtrædelse af afgiftslovgivningen – normalt vil være berettiget til at fortsætte kontrolbesøget i virksomheden, indtil de nævnte oplysninger er tilvejebragt. Tilsvarende vil efter forarbejderne gælde, hvis skattemyndighederne på baggrund af en anmeldelse har en – ikke nærmere konkretiseret – mistanke om, at en virksomhed f.eks. sælger ulovligt importerede varer. I så fald vil skatte-

myndighederne således normalt være berettiget til at foretage et kontrolbesøg, der gør det muligt nærmere at angive karakteren og omfanget af de forhold, som mistanken vedrører.

Tilsvarende principper vil gælde for Konkurrencestyrelsen. Dette vil f.eks. betyde, at Konkurrencestyrelsen vil kunne fortsætte et kontrolbesøg, selvom der måtte findes oplysninger, som giver rimelig grund til mistanke, i det omfang det er nødvendigt for at afgrænse karakteren og omfanget af de pågældende forhold.

Det er i øvrigt væsentligt at fremhæve, at bestemmelsen i § 9, stk. 1, alene har betydning for, hvilken myndighed – Konkurrencestyrelsen eller politiet – der skal gennemføre det pågældende *tvangsindgreb*.

Efter at politiet i givet fald har gennemført den nødvendige ransagning mv., vil der således ikke være noget til hinder for, at det materiale, der i den forbindelse er tilvejebragt, overlades til Konkurrencestyrelsen med henblik på videre vurdering af sagen. Tilsvarende er der intet til hinder for, at repræsentanter for Konkurrencestyrelsen er til stede under politiets ransagning og i den forbindelse – og ved politiets øvrige behandling af sagen – bistår politiet.

3.2.2.3.4. Særligt om retssikkerhedslovens § 9, stk. 2

I mange tilfælde vil det, der er anført under pkt. 3.2.2.3.2-3.2.2.3.3 ovenfor vedrørende den nærmere forståelse af retssikkerhedslovens § 9, stk. 1, ikke have praktisk betydning for afgrænsningen af Konkurrencestyrelsens beføjelser.

Det følger således af lovens § 9, stk. 2, at bestemmelsen i stk. 1 ikke gælder, hvis det pågældende tvangsindgreb gennemføres med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf.

Som nærmere omtalt under pkt. 3.2.2.1 ovenfor har Konkurrencestyrelsen andre beføjelser til rådighed end den, der består i at anmode anklagemyndigheden om at rejse tiltale mod den pågældende virksomhed for overtrædelse af konkurrenceloven. Bl.a. kan Konkurrencestyrelsen udstede påbud til den pågældende virksomhed om at bringe overtrædelser af loven til ophør, jf. lovens §§ 6, stk. 4, og 11, stk. 4.

I det omfang, gennemførelse af et tvangsindgreb efter konkurrenceloven f.eks. kan anses for sagligt begrundet i hensynet til at tilvejebringe oplysninger med henblik på at vurdere, om der er grundlag for at udstede sådanne påbud, vil indgrebet således kunne gennemføres af Konkurrencestyrelsen (dvs. uden inddragelse af politiet), uanset om der foreligger mistanke om strafbart forhold som angivet i § 9, stk. 1. Det er i